

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 8/2017-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. januára 2017 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], t. č. Ústav na výkon väzby [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2 T 33/2016 zo 14. októbra 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. decembra 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], Orešany 80, t. č. Ústav na výkon väzby Nitra (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 2 T 33/2016 zo 14. októbra 2016. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 6. decembra 2016.

Zo sťažnosti a z pripojených listinných dôkazov vyplýva, že sťažovateľ bol 14. októbra 2016 predvedený na okresný súd. Uznesením okresného súdu sp. zn.

2 T 33/2016 zo 14. októbra 2016 bol z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vzatý do väzby s účinnosťou od 14. októbra 2016 a 16.10 h.

Na sťažovateľa bola podaná 17. marca 2016 obžaloba pre pokračovací zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 a 3 písm. a) ods. 4 písm. b) v spojení s ustanovením § 138 písm. e) Trestného zákona. Príkaz na jeho zatknutie bol vydaný z dôvodu, že od podania obžaloby bolo určených niekoľko hlavných pojednávanií, na ktoré sa sťažovateľ nedostavil.

Zo zápisnice o výsluchu sťažovateľa na okresnom súde sp. zn. 2 T 33/2016 zo 14. októbra 2016 vyplýva, že po vyhlásení uznesenia o vzatí do väzby sťažovateľ vyhlásil, že sa vzdáva práva podať proti uzneseniu okresného súdu sťažnosť.

Sťažovateľ namieta, že jeho výsluchu pred vzatím do väzby sa nezúčastnil prokurátor, pričom podľa názoru sťažovateľa nebol o úkone ani upovedomený. Sťažovateľ je preto toho názoru, že boli porušené jeho práva. Uvedenú skutočnosť považuje za procesnú chybu, na základe ktorej by mal byť bezodkladne prepustený z väzby.

Ďalej považuje za porušenie svojich práv aj to, že v prípade hlavného pojednávania nariadeného na 6. október 2016 uplynula odberná lehota na prevzatie predvolania 14. októbra 2016. Z tohto dôvodu sa o termíne hlavného pojednávania nedozvedel včas a nemohol sa ho preto zúčastniť.

Podľa sťažovateľa ďalšia procesná chyba spočíva v tom, že ešte 20. júla 2016 podal okresnému súdu námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, no do podania sťažnosti nebolo o tejto námietke rozhodnuté. Napriek tomu okresný súd robil vo veci procesné úkony, ktoré treba považovať za protizákonné.

Z námietky zaujatosti z 20. júla 2016 doručenej okresnému súdu toho istého dňa vyplýva, že sťažovateľ sa obáva, že okresný súd bude v jeho veci rozhodovať nespravodlivo, lebo v minulosti mal na okresnom súde výmenu názorov s jedným zo sudcov a následne na to bol nespravodlivo odsúdený. Má preto obavu o spravodlivý priebeh pojednávania a neverí v objektívne rozhodovanie všetkých sudcov okresného súdu.

Napokon sa sťažovateľ domáha toho, aby mu ústavný súd ustanovil právneho zástupcu – advokáta v tomto konaní.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd o jeho sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„1. Okresný súd v Topolčanoch rozhodnutím sp. zn. 2T/33/2016 zo dňa 14.10.2016 porušil sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] (...) základné právo na súdnu ochranu zaručené podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

2. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje rozhodnutie Okresného súdu Topolčany sp. zn. 2T//33/2016 zo dňa 14.10.2016, ktorým rozhodol o vzatí sťažovateľa do väzby a celú vec vracia súdom na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] (...) náhradu trov konania (právneho zastúpenia), ktoré je Okresný súd povinný vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu, a to do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť treba považovať za neprípustnú.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Ako je zrejmé zo zápisnice o výsluchu sťažovateľa zo 14. októbra 2016, sťažovateľ sa hneď po vyhlásení uznesenia, ktorým bol vzatý do väzby, výslovne vzdal práva podať proti uzneseniu okresného súdu sťažnosť. Tým došlo k tomu, že nevyužil možnosť brániť sa vzatiu do väzby použitím riadneho opravného prostriedku (sťažnosti) proti uzneseniu okresného súdu, hoci šlo o účinný prostriedok ochrany jeho práv. Zakladá to neprípustnosť sťažnosti v tomto konaní pred ústavným súdom.

Treba napokon uviesť, že sťažovateľ ani len netvrdil (tým menej preukazoval), že sťažnosť proti uzneseniu okresného súdu nepodal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, a preto ani neprichádzal do úvahy prípadný možný postup ústavného súdu podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti, ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. januára 2017